

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 40. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm2005.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sagen er nemlig, at i denne *Tids-Aand* med hans tre *Sønner* speiler sig hele det menneskelige *Levnets-Løb* med sine fire Aldere: *Barndom*, *Ungdom*, *Manddom* og *Alderdøm*, hvoraf de tre Sidste immer enes om at tage Roret fra den Første, som de dog Alle maae kalde *Fader*, og tilstaae, er den Bedste, ligesom alle Grækere, skjøndt de forsvarede Afsættelsen, dog kaldte *Kronos-Dagene Guld-Alderen*. Hos dem klinger det Sidste vel lidt urimeligt, da de beskylder *Kronos* for at have været en saadan Tyran, at han aad sine egne Børn, saa snart de blev født, og vilde følgelig siddet barnløs paa Thronen endnu, hvis ikke *Kvinde-List* alt da havde været uden Ende, saa *Rhea* havde givet ham en Steen at bide paa istedenfor *Zeus*; men den Sag klarer sig dog, naar vi betænker, at *Barn døm*, hvor god den var, kunde dog ikke vare længe uden at kvæle den videre *Udvikling* i Fødselen, som jo paa *Billed-Sproget* netop var, at *Kronos* slugde sine egne Børn, saasnart de var fødte. At nu *Zeus* var den Lykkelige, der beholdt Livet, seer vi strax, havde sin gode Grund, naar han svarede til *Ungdommen*, men at han gjorde det, seer vi først paa Delingen, de tre Brødre gjorde af Byttet, da *Kronos* var afsat; thi *Zeus* tog Himlen, *Poseidon* Havet og *Pluto* Hades eller Skygge-Riget; og vi veed Alle, at *Ungdommen* naturlig stikker i Sky med *Ørnen* og bygger det høieste muligt, medens *Midalderen* enten driver eller kæmper med *Strømmen*, og *Alderdøm* trækker sig ligesaa naturlig tilbage i *Stilhed*, hvor Livet ikke er stort mere end sin egen Skygge, da *Bevægelse* netop er Livets *Begreb*! Der fattes altsaa ikke meer til fuldstændig Lighed mellem *Kronos-Mythen* og det menneskelige *Levnets-Løb*, end at der lige fra Ungdommens Begyndelse skulde være ligesom tre, fire Riger inden i os, hvorover Ungdoms-Vætten, ligesom *Zeus*, var en Slags Over-Konge; men de tre Riger er ogsaa nemme at finde, og det Fjerde: Aftægten til *Kronos*, *yntes* der netop om i vor *Levnets-Beskrivelse*, ligesom i *Mythen*, saa Ligheden er gjennemgribende. Vi veed det saaledes vist Alle, at hvad der gjør *Ungdommen* saa kæphøi, og saa bydende, det er en Evne, som vi kalder *Indbildnings-Kraften* og finder hos *Ungdommen* i sin høieste Glands, og skjøndt Erfaring lærer, at det er en meget ustadig Herre og en stor Vovehals, saa har denne *Zeus* dog et vist naturligt Krav paa Konge-Stolen, da *Indbildnings-Kraften* er det *indvortes Øie*, Fader til alle vore *Forestillinger* og Skaberen af *Billed-Sproget*. Dens egenlige Rige er imidlertid, ligesom *Ungdommens*, kun halv af denne Verden, som den mere omsvæver end behersker, saa der bliver Rum nok til to andre Riger, som vel i *Ungdommen* fordunkles af det *Olympiske*, men findes dog alt, og voxer med Aarene: det Ene *Følelsens* eller *Lidenskabens*, der ligesom *Poseidons*, godt kan lignedes ved *Havet*, og det Andet *Forstandens* eller *Begrebernes*, der vel, *indvortes*, ligesom *Plutos*, kun er et *Skygge-Rige*, men har dog, for sin mægtige Indflydelse paa det *Haandgribelige*, altid havt stor Anseelse paa Jorden, ja, i vore *philosophiske* Dage er *Pluto* nær ved at fortrænge *Zeus* og blive største Lodseier selv i *Ungdoms-Alderen* og *Poesien*.